

[Kaj Andresen.]

steder, for statspensionisters vedkommende den ene del fra staten, den anden fra kommunen. Dette kan ikke undgå at komplicere administrationen, og jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om det ikke er muligt at foretage en forenkling, så den samlede pension udbetales fra ét sted. Det kræver formodentlig ikke engang en lovændring, men jeg tror, at både kommunerne og pensionisterne ville hilse en sådan ændring med glæde.

Jeg kan i øvrigt anbefale de ændringer i folkeforsikringsloven, som er en følge af allerede fremsatte lovforslag, nemlig forslag til lov om sygeforsikring og forslag til lov om revalidering, og kan tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af folkeforsikringslovforslaget.

Søren Andersen: Det foreliggende forslag til lov om folkeforsikring er et reduceret forslag, efter at der — uden forbindelse med selve folkeforsikringsforslaget — både er fremsat et forslag om sygeforsikring og et forslag om revalidering. Vi har altså nu et lovforslag, hvor disse områder er taget ud af den egentlige gamle folkeforsikringslov, og når forslaget her fremtræder som et forholdsvist stort og digert værk, er det ikke udtryk for, at der er sket, skal vi sige helt tilsvarende store ændringer. Det er jo nemlig stadig væk en sammenlægning af folkepensions- og invalidepensionsloven. For folkepensionens vedkommende sker der ikke andet, end at tilknytningen til sygekassen klippes over og så måske endda — hvis jeg endelig skal gå mere i detaljer — kun delvis. Dernæst er det sådan, at nyskabelsen kun finder sted for invalidernes vedkommende. De fik ganske vist visse forbedringer, fik deres vilkår ført à jour i nogen måde, dengang vi vedtog den store folkepensionslov, men en egentlig ændring i forholdene, en fuldstændig ajourføring, kunne først finde sted, efter at problemet var gennemgået i invalideforsikringskommissionen.

Ret til invalidepension og folkepension har i fremtiden uanset medlemskab af sygekasser enhver, der har dansk indfødsret, og vedkommende skal have været boddende det sidste år her i landet, inden der indsendes ansøgning. Det fastholdes dog — og jeg synes, det er rigtigt — at modta-

geren ikke inden for de sidste tre år må have modtaget fattighjælp eller kommunehjælp i en sådan grad, at valgbarhed og valgret fortabes. Jeg ved godt, at der ikke administreres hårdere, end at der er en hel del, der genvinder deres rettigheder.

Værdighedsbetingelserne tages bort, når det drejer sig om invalidepensionisterne, medens de endnu fastholdes for folkepensionisterne. Jeg er tilfreds med, at det sker på den måde. Der er jo alligevel en forskel mellem invaliditetsbegrebet og selve folkepensionsbegrebet. Betingelsen for at få invalidepension er da i fremtiden kun hæftet til selve invaliditetsbegrebet, og der er jo ikke ændret ved det begreb, som man arbejder med i øjeblikket. Derimod bliver det sådan, at de, som har brug for den her omtalte hjælp, kan få den på et tidligere tidspunkt, nemlig mellem det 15. og det 67. år. Jeg synes, at det er rimeligt. Det er jo den alder, hvor vedkommende, hvis der ikke er tale om ekstrauddannelse, i almindelighed kan sørge for sig selv.

Mit parti kan tiltræde hovedsynspunktet i dette lovforslag: at alle uanset årsag, hvis de har behov for samfundets hjælp som følge af, at erhvervsevnen er nedsat, når de kommer i den alder, hvor man ellers normalt kan klare sig selv, vil kunne få invalidepension. Det nuværende princip: at en person, der er født handicappet, født invalid, ikke kan komme i betragtning, har efter min mening hvilet på det rent forsikringsmæssige synspunkt, at forsikringen ville blive for dyr, hvis de mennesker skulle med. At man ikke skulle kunne forsikre sig mod det, man ikke har mistet, men har manglet fra fødslen, kan efter vor mening ikke med rette gøres gældende, hvor en overvældende del af forsikringsbeløbene hidrører fra offentlige midler, som det er tilfældet her. Selv uden at forlade forsikringssynspunktet måtte et sådant problem kunne ordnes. I et gammelt kultursamfund som vort kan man ikke tænke sig at lade den slags mennesker skotte sig selv. Det er de bestemmelser, der er gældende for kronisk syge, også i høj grad udtryk for, blot bliver denne hjælp givet på anden måde.

I tiden før 1940 finansieredes invalideforsikringen ud fra et forholdsvist sundt forsikringsmæssigt synspunkt. Ganske vist var der betydelige offentlige tilskud. Forsik-